

Еднажъ както седѣла въ дюгена си, погледнала презъ прозорцитѣ на улицата и видѣла, че стражари каратъ единъ човѣкъ съ вързани ръце назадъ. Трепнала девойката. Вързаниятъ билъ братовчедъ ѝ.

Той току-що излѣзълъ изъ затвора и направилъ нова голѣма кражба. Сждали го пакъ и го осждали да го обесятъ.

Девојката се разтичала при познатиѣ си министри и сѣдши, заплатила всичко що билъ открадналъ братовчедъ ѝ и го откупила и пустила отъ затвора. Пуснали го, но му ударили печатъ на гърба, че е робъ на тоя, който го откупилъ.

Девојката накупила стока, купила и една гемия. Натоварила стоката на гемията, повикала братовчедъ си и му казала:

— Ето тая гемия пълна съ стока ще закарашъ и предадешъ на баща ми.

Качилъ се братовчедъ ѝ на гемията. Пристигналъ въ града си и закаралъ всичката стока право у дома си.

— Ето какъ печели синъ! — рекълъ той гордо на баща си.

Баща му се зарадвалъ много и повикалъ брата си.

— Ела да видишъ синъ какъ печели!

Братъ му дошелъ и като видѣлъ стоката, навелъ глава посраменъ.

III.

Следъ нѣколко дни пристигнала и девојката. Баща ѝ я срѣщналъ натъженъ, като видѣлъ, че нищо не е спечелила. А тя го запитала:

— А, де е, татко, стоката що ти изпратихъ пълна гемия?